

Hem > ... > Domstolsförfaranden > Digitaliseringsförordningen – Underrättelser Från Medlemsstaterna Germany

Innehåll inlagt av
Tyskland

Digitaliseringsförordningen – underrättelser från medlemsstaterna

Tyskland

Den här sidan innehåller information om medlemsstaternas underrättelser i enlighet med förordning (EU) 2023/2844.

1. Nationella it-portaler för kommunikation med domstolar eller andra myndigheter

I enlighet med lagen om införande av elektroniska handlingar i domstolsväsendet och om ytterligare främjande av elektronisk rättslig kommunikation (*Gesetz zur Einführung der elektronischen Akte in der Justiz und zur weiteren Förderung des elektronischen Rechtsverkehrs*) (Tysklands officiella kungörelseorgan (BGBl.) 2017 I, s. 2208), som trädde i kraft den 1 januari 2018, är domstolar och allmänna åklagarmyndigheter i princip skyldiga att uteslutande arkivera domstols- och ärendehandlingar i elektronisk form från och med den 1 januari 2026.

Sedan den 1 januari 2018 har parterna i förfarandet även haft möjlighet att lämna in elektroniska handlingar i stället för skriftliga handlingar till tvistemålsdomstolarna via säkra överföringskanaler (130a.4 § i civilprocesslagen (*Zivilprozessordnung*, ZPO)). Detta gäller på motsvarande sätt även övriga domstolar genom hänvisningar till denna bestämmelse i annan lagstiftning.

Vissa parter i förfarandet är även skyldiga att upprätthålla säkra överföringskanaler för att göra det möjligt för domstolen att delge elektroniska handlingar (173 § i civilprocesslagen) (detta gäller särskilt advokater, notarier, skattekonsulter, exekutionsbiträden, offentliga myndigheter osv.). Sedan den 1 januari 2022 har advokater, offentliga myndigheter och offentligrättsliga juridiska personer varit skyldiga att lämna in handlingar till tvistemålsdomstolarna på elektronisk väg (130d § i civilprocesslagen). Detta gäller på motsvarande sätt även övriga domstolar genom hänvisningar till denna bestämmelse i annan lagstiftning. Domstolsväsendet använder den tekniska infrastrukturen i den elektroniska domstols- och förvaltningsbrevlådan (*Elektronisches Gerichts- und Verwaltungspostfach*, EGVP (egvp.justiz.de)) för detta ändamål.

Systemet säkerställer att de elektroniskt överförda handlingarna uppfyller kraven när det gäller konfidentialitet, äkthet, integritet och rättsverkan. Inom domstolsväsendet använder advokater, domstolar och andra medlemmar av domstolsväsendet den elektroniska domstols- och förvaltningsbrevlådan för att utbyta handlingar på ett effektivt sätt. I ett administrativt sammanhang använder de offentliga myndigheterna brevlådan för att kommunicera säkert med varandra och med medborgarna. Användarna behöver särskild programvara för elektronisk rättslig kommunikation. Åtkomsten bygger ofta på identifiering och autentisering med hjälp av elektroniska signaturkort eller andra autentiseringsmetoder, däribland e-legitimation för medborgare. Detta säkerställer att endast behöriga personer kan skicka och ta emot handlingar via systemet.

Den elektroniska domstols- och förvaltningsbrevlådan är en nationell it-portal som bygger på en modern och säker lösning för digital kommunikation i rättsliga och administrativa frågor. Eftersom brevlådan garanterar en säker, rättsligt bindande, effektiv och spårbar dokumentöverföring är portalen ett viktigt verktyg för de olika aktörerna i Tysklands domstolsväsende och förvaltning.

Följande it-portaler har inrättats som säkra överföringskanaler för kommunikation med domstolarna:

- Den särskilda elektroniska brevlådan för advokater (*besonderes elektronisches Anwaltspostfach, beA* (bea-brak.de)). Denna brevlåda är tillgänglig för fysiska personer och advokatbyråer som är registrerade i det centrala registret för det tyska federala advokatsamfundet (*Bundesrechtsanwaltskammer, BRAK*) (31a § och 31b § i förbundsförordningen om advokatycket (*Bundesrechtsanwaltsordnung, BRAO*)).
- Den särskilda elektroniska brevlådan för notarier (*besonderes elektronisches Notarpostfach, beN* (bnotk.de)). Denna brevlåda är tillgänglig för fysiska personer som är registrerade som notarier i registret för det tyska federala notariesamfundet (*Bundesnotarkammer, BNotK*). Den kan även inrättas för bisittande notarier, blivande notarier, notarier i registret för det tyska federala notariesamfundet, notarietkammare och andra organisationer (78n § i den federala notarieförordningen (*Bundesnotarordnung, BNotO*)).
- Den särskilda elektroniska brevlådan för skattekonserter (*besonderes elektronisches Steuerberaterpostfach, beSt* (steuerberaterplattform-bstbk.de)). Denna brevlåda är tillgänglig för skattekonserter och skatteombud som har utsetts i enlighet med 32.2 § andra meningen i lagen om skatterådgivning (*Steuerberatungsgesetz, StBerG*). Den är även öppen för sammanslutningar av skattekonserter och bolag som utsetts i enlighet med 32.3 § i lagen om skatterådgivning (86d § och 86e § i lagen om skatterådgivning).
- Den särskilda elektroniska brevlådan för offentliga myndigheter (*besonderes elektronisches Behördenpostfach, beBPo*). Denna brevlåda är endast tillgänglig för offentliga myndigheter och offentligrättsliga juridiska personer.
- Den särskilda elektroniska brevlådan för medborgare och organisationer (*besonderes elektronisches Bürger- und Organisationenpostfach, eBO*). Det finns flera olika elektroniska brevlådor för medborgare och organisationer som är tillgängliga mot en avgift. En översikt över leverantörer finns på adressen egvp.justiz.de. Användarna identifieras med hjälp av elektronisk identifiering, kvalificerade elektroniska stämplor, uppgifter om namn och adress som intygats av en notarie eller, när det gäller offentligt utsedda eller edsvurna personer som tillhandahåller tolknings- eller översättningstjänster samt exekutionsbiträden, genom bekräftelse av utnämningen av det offentliga organ som avses i 11.2.3 § och 11.2.4 § i förordningen om elektronisk rättslig kommunikation (*Elektronischer-Rechtsverkehr-Verordnung, ERVV*).
- Brevlådan och leveranstjänsten för ett användarkonto (mein-justizpostfach.bund.de) enligt OZG (lagen om onlineåtkomst (*Onlinezugangsgesetz*)), vilka är tillgängliga utan kostnad för alla medborgare med ett "BundID" ("FederalID", id.bund.de).
- Brevlådan och leveranstjänsten för ett De-Mail-konto om avsändaren, när meddelandet skickas, är säkert inloggad i den mening som avses i 4.1 § andra meningen i lagen om De-Mail (*De-Mail-Gesetz*) och om denna säkra inloggning har bekräftats i enlighet med 5.5 § i lagen om De-Mail (<https://www.bmi.bund.de/DE/themen/moderne-verwaltung/e-government/de-mail/de-mail-node.html>).

Med undantag av De-Mail som bekräftas av avsändaren bygger alla säkra överföringskanaler på infrastrukturen i den elektroniska domstols- och förvaltningsbrevlådan.

Närmare uppgifter om de säkra överföringskanalerna via beBPo, eBO och brevlådan och leveranstjänsten för ett användarkonto enligt lagen om onlineåtkomst samt de allmänna tekniska villkoren för elektronisk rättslig kommunikation finns i förordningen om elektronisk rättslig kommunikation.

2. Nationell rätt om videokonferens i frågor på privaträttens område

I enlighet med 128a.1 § i civilprocesslagen (ZPO) kan domstolen tillåta att parterna, deras behöriga ombud och deras rådgivare, på begäran eller på eget initiativ, befinner sig på en annan plats under en muntlig förhandling och vidtar rättsliga åtgärder därifrån. Förhandlingen kommer att kunna följas samtidigt på denna plats och i rättssalen genom audiovisuell överföring. Domstolen kan även besluta om förhandling via videokonferens mot parternas önskemål. Att tillåta förhandling via videokonferens är inte en informell förfarandeåtgärd, utan kräver ett beslut som ska fattas enligt domstolens yrkesmässiga bedömning. Beslutet kan ändras när som helst. Om domstolen inte har den tekniska utrustning som krävs kan ansökan i många fall avslås. Avslag på en ansökan om förhandling via videokonferens måste motiveras.

Endast efter ansökan kan dessutom domstolen låta ett vittne, en sakkunnig eller en part befinna sig på en annan plats under ett förhör i enlighet med 128a.2 § i civilprocesslagen.

Samma förfaranderegler gäller vid förhandlingar via videokonferens som vid förhandlingar på plats. Alla processuella rättigheter kan utövas på samma sätt. Rätten att företrädas av en advokat påverkas inte av en förhandling via videokonferens. De flesta av de system för videokonferens som används i domstolsväsendet har avskilda grupper som gör att en advokat och en klient kan samråda i enskildhet.

Domstolen ska se till att allmänheten har tillgång till rättssalen och förhandlingen. Följaktligen måste förhandlingen sändas till rättssalen på ett sådant sätt att allmänheten kan följa förfarandet. Rättens ordförande måste vara närvarande i rättssalen. Domstolens övriga ledamöter får delta med hjälp av ett system för videokonferens om det finns viktiga skäl till detta.

Den noggrannhetsnivå på vilken de parter som deltar i videokonferensen ska identifieras är densamma som enligt reglerna för förhandlingar på plats. Det finns inga formella identifieringsförfaranden för parterna och deras advokater eller för andra deltagare i förfarandet, däribland vittnen. Vilka identifieringskrav som gäller i det enskilda fallet avgörs därför av domstolen. Eftersom kallelsen med åtkomstuppgifter endast skickas till de berörda deltagarna finns det ofta inget behov av ytterligare identitetshandlingar. Dessutom inställer sig parterna ofta tillsammans med sin advokat, som ofta är känd av domstolen. I de sällsynta fall där det råder tvivel om en deltagares identitet kan dessa undanröjas genom att till exempel be personen att visa en identitetshandling.

Bevisupptagning som en del av det formella bevisförfarandet (*Strengbeweisverfahren*) är inte möjlig under en förhandling via videokonferens.

Det finns inte något krav på att spela in förhandlingen. Följaktligen används ingen programvara som omvandlar tal till text. I enlighet med 159 § i civilprocesslagen ska emellertid förhandlingen och bevisupptagningen registreras. En preliminär ljudinspelning kan göras av registreringens innehåll (160a § i civilprocesslagen). Inga parter i förfarandet eller tredje parter får göra en inspelning av förhandlingen.

När det gäller förfaranden i en familjedomstol återfinns bestämmelserna om förhandling via videokonferens i 30 § och 32 § i lagen om förfaranden i familjemål och mål som avser frivillig rättsvård (*Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit*, FamFG).

Videokonferenser kan även användas i insolvensförfaranden och omstruktureringsärenden, till exempel när borgenärerna möts för att pröva och fastställa fordringar eller när parterna möts för att diskutera och rösta om en omstruktureringsplan. Detta är tillåtet enligt 4 § i insolvenslagen (*Insolvenzordnung*, InsO) och 38 § i lagen om bolagsstabilisering och omstrukturering (*Unternehmensstabilisierungs- und -restrukturierungsgesetzes*, StaRUG), där det hänvisas till relevanta bestämmelser i civilprocesslagen.

Alla domstolar och andra rättsliga myndigheter i Tyskland har tillgång till infrastruktur för videokonferens, även om omfattningen av denna infrastruktur skiljer sig mellan regionerna och de olika grenarna av domstolsväsendet. Förbundsregeringen är endast ansvarig för att förse de federala domstolarna med maskinvara och programvara. För alla andra domstolar, dvs. huvudparten av de tyska domstolarna, är detta delstaternas ansvar. Omfattningen av den information som lämnas varierar avsevärt från domstol till domstol, men inbegriper i allmänhet den information som förväntas. Deltagarnas behov av information har i allmänhet minskat under senare år, eftersom användningen av videokonferenser har blivit allt vanligare.

På grund av systemet med regionalt ansvar för domstolsförvaltningen används ett stort antal olika plattformar för videokonferenser i det tyska domstolsväsendet, från lösningar på plats som erbjuds av Jitsi, Big Blue Button, Skype for Business, Pexip och Nextcloud Talk till molntjänster som Cisco Webex och Microsoft Teams. Även om alla videokonferenssystem som används syftar till att erbjuda ett brett stöd till dator- och mobilanvändare händer det att kompatibilitetsproblem uppstår.

Tolkning är fortfarande ett problem i samband med förhandlingar via videokonferens. De flesta videokonferenstjänster som används av det tyska domstolsväsendet har inte en andra ljudkanal, vilket krävs för att en tolk ska kunna ansluta sig samtidigt. I de allra flesta fall kan deltagare som behöver en tolk därför inte delta i förhandlingen på distans.

3. Nationell rätt om videokonferens i frågor på straffrättens område

1. Regler för användning av videokonferensteknik enligt straffprocesslagen (*Strafprozessordnung*, StPO)

I den tyska straffprocesslagen föreskrivs i vilka situationer och på vilka villkor ett förhör eller en förhandling får äga rum via videokonferens (i förekommande fall gränsöverskridande) för att underlätta nationella straffrättsliga förfaranden för de tyska offentliga myndigheterna.

Utanför huvudförhandlingen är det i normala fall möjligt att genomföra ett förhör med hjälp av videokonferensteknik (58b § i straffprocesslagen för förhör av vittnen samt 136.5 § och 163a.4 § andra meningen, båda jämförda med 58b § i straffprocesslagen, för förhör av tilltalade). Användningen av videokonferensteknik vid förhör är begränsad till exceptionella situationer och endast när domaren förhör vittnen (168e § i straffprocesslagen).

De ovanstående bestämmelserna har följande ordalydelse:

- 58b § i straffprocesslagen – Förhör genom audiovisuell överföring:

Förhör med ett vittne utanför huvudförhandlingen får genomföras på ett sådant sätt att vittnet befinner sig på en annan plats än den person som genomför förhöret och förhöret samtidigt överförs med audiovisuella medel till den plats där vittnet befinner sig och till förhörsrummet.

- 168e § i straffprocesslagen – Separat vittnesförhör:

Om det finns en överhängande risk för att ett vittnes välbefinnande påverkas negativt om vittnet förhörs i närvaro av personer som har rätt att närvara, och om denna risk inte kan avvärras på något annat sätt, bör domaren förhöra vittnet avskilt från dem som har rätt att närvara. Förhöret överförs samtidigt med audiovisuella medel till dem som har rätt att närvara. Rätten att delta för dem som har rätt att närvara påverkas inte i övrigt. 58a § och 241a § ska tillämpas i enlighet med detta. Det beslut som avses i första meningen kan inte bestridas.

Inom ramen för en munlig prövning av häktningsbeslut kan en muntlig förhandling hållas med hjälp av videokonferensteknik om den tilltalade har avstått rätten att delta personligen eller om långa avstånd, sjukdom eller andra oöverstigligen hinder hindrar den tilltalade att närvara vid förhandlingen. 118a.2 § i straffprocesslagen har följande lydelse:

- 118a.2 § i straffprocesslagen – Muntlig förhandling för prövning av häktningsbeslut:

Den tilltalade ska infinna sig vid förhandlingen, såvida inte den tilltalade har avstått rätten att närvara eller om långa avstånd, sjukdom eller andra oöverstigligen hinder hindrar den tilltalade att närvara vid förhandlingen. Domstolen får besluta att den muntliga förhandlingen, enligt villkoren i första meningen, ska genomföras på ett sådant sätt att den tilltalade befinner sig på en annan plats än i domstolen och att förhandlingen samtidigt överförs med audiovisuella medel till den plats där den tilltalade befinner sig och till rättssalen. Om den tilltalade inte infinns vid den muntliga förhandlingen och om det förfarande som avses i andra meningen inte följs ska försvararen värna den tilltalades rättigheter vid förhandlingen.

Det är inte tillåtet för den tilltalade att delta via en audiovisuell anslutning i huvudförhandlingen. Genom lagen om ytterligare digitalisering av domstolsväsendet (*Gesetz zur weiteren Digitalisierung der Justiz*) har Tyskland för avsikt att efter ansökan göra det möjligt att delta med hjälp av videokonferensteknik i huvudförhandlingen om ett överklagande i rättsfrågor (*Revision*) i brottmål. Denna möjlighet kommer emellertid att vara begränsad till huvudförhandlingen om sådana överklaganden, under vilken diskussionen endast kommer att gälla rättsliga frågor där personliga intryck inte kommer att vara viktiga.

Enligt nuvarande lagstiftning är det emellertid redan i dag möjligt att förhöra vittnen med användning av videokonferensteknik under huvudförhandlingen om det annars skulle finnas en överhängande risk för att vittnets välbefinnande påverkas negativt, om sjukdom, funktionsnedsättning eller andra oöverstigligen hinder hindrar vittnet från att närvara vid huvudförhandlingen under en relativt lång eller obestämd tidsperiod, eller om vittnet inte rimligen kan förväntas närvara vid huvudförhandlingen på grund av långa avstånd, med beaktande av vittnesmålets betydelse. Detta följer av 247a § i straffprocesslagen:

- 247a § i straffprocesslagen – Beslut om vittnesförhör via audiovisuella medel

(1) Om det finns en överhängande risk för en negativ inverkan på välbefinnandet hos ett vittne som ska förhöras i närvaro av dem som närvarar vid huvudförhandlingen får domstolen besluta att vittnet ska infinna sig på en annan plats under förhöret. Ett sådant beslut är också tillåtligt enligt villkoren i 251.2 § i den mån detta är

nödvändigt för att fastställa sanningen. Beslutet kan inte bestridas. Samtidig audiovisuell överföring av vittnesmålet ska tillhandahållas i rättssalen. Vittnesmålet bör spelas in om det finns en oro för att vittnet inte kommer att kunna höras vid en framtida huvudförhandling och om inspelningen är nödvändig för att fastställa sanningen. 58a.2 § ska tillämpas i enlighet med detta.

(2) Domstolen får besluta att ett förhör med en sakkunnig ska genomföras på ett sådant sätt att den sakkunnige befinner sig på en annan plats än i domstolen och förhöret samtidigt överförs med audiovisuella medel till den plats där den sakkunnige befinner sig och till rättssalen. Detta gäller inte i de fall som avses i 246a §. Det beslut som avses i första meningen kan inte bestridas.

I verkställighetsförfaranden är det möjligt att höra den dömda personen och den sakkunnige med hjälp av videokonferensteknik:

- 463e § – Muntlig förhandling genom audiovisuell överföring:

(1) Om en muntlig förhandling genomförs med den dömda personen innan något av de domstolsbeslut som ska fattas enligt bestämmelserna i denna del har meddelats får domstolen besluta att personen ska befinna sig på en annan plats än i domstolen under den muntliga förhandlingen och att förhandlingen samtidigt ska överföras med audiovisuella medel till den plats där den dömda personen befinner sig och till rättssalen. Domstolen bör endast besluta om audiovisuell överföring på villkor att den dömda personen befinner sig på sin försvarares eller advokats kontor under den muntliga förhandlingen. Den första meningen är inte tillämplig om den dömda personen har dömts till livstids fängelse eller om ett beslut om inläggning på en psykiatrisk klinik eller omhändertagande har fattats.

(2) Om en sakkunnig som utsetts av domstolen hörs före något av de domstolsbeslut som ska meddelas enligt bestämmelserna i denna del ska punkt 1 första och tredje meningarna tillämpas i enlighet med detta.

2. Regler för användning av videokonferensteknik för att underlätta utländska förfaranden inom ramen för ett straffrättsligt samarbete

Särskilda regler för gränsöverskridande användning av videokonferensteknik i brottmål föreskrivs för närvarande endast i tysk rätt när det gäller förhör. Dessa regler bygger å ena sidan på de bestämmelser som genomför direktiv 2014/41/EU om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området, enligt 91a–91j § i lagen om internationell ömsesidig rättslig hjälp i brottmål (*Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen*, IRG), och å andra sidan på 61c § i lagen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål om det inte finns något fördrag. Om dessa särskilda regler inte är tillämpliga kan i princip det generella tillståndet att ge bistånd enligt 59.3 § IRG utgöra en rättslig grund för gränsöverskridande användning av videokonferensteknik. Enligt denna bestämmelse kan ett förhör eller en förhandling genomföras genom audiovisuell överföring i den mån detta är möjligt i enlighet med tysk processrätt (se punkt 1).

När det gäller förhör med vittnen och sakkunniga med audiovisuella medel innehåller 61c § IRG den särskilda bestämmelsen att inga kostnader eller administrativa åtgärder får åläggas dem om de inte följer en kallelse till en sådan förhandling. Kallelsen får därför inte innehålla något hot om tvångsmedel om personen inte inställer sig. 61c § IRG är inte tillämplig på den tilltalade. Den tilltalade kan emellertid söka rättsmedel mot ett hot om tvångsmedel, dvs. ansöka om ett domstolsbeslut vid en kallelse från en allmän åklagare eller inge ett klagomål mot en kallelse till domstol. I den planerade reformen av lagen om internationell ömsesidig rättslig hjälp i brottmål ska denna särskilda regel till förmån för vittnen och sakkunniga tas bort.

Enligt artikel 24.1 i direktivet om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området (2014/41/EU) får vittnen och sakkunniga (första meningen) samt misstänkta eller tilltalade personer (andra meningen) höras genom videokonferens av myndigheterna i den medlemsstat där de befinner sig för utredning eller straffrättsliga förfaranden i en annan medlemsstat.

Enligt artikel 24.2 i direktivet om en europeisk utredningsorder får emellertid verkställigheten av en sådan utredningsorder vägras om den misstänkta eller tilltalade inte ger sitt samtycke. I Tyskland föreskrivs i 91c.1 § IRG att en förhandling via videokonferens ska godkännas av den berörda personen, oavsett vilken roll han eller hon har i förfarandet. Detta innebär att en sådan förhandling alltid måste vägras om inte samtycke har getts (av den tilltalade och av vittnen och sakkunniga). Som en del av den planerade reformen av lagen om internationell ömsesidig rättslig hjälp i brottmål kommer detta att begränsas till att enbart gälla tilltalade personer.

I 91h.3 § IRG anges följande när det gäller genomförandet av förhandlingen:

Förhandlingar med audiovisuella medel enligt 61c § ska genomföras under ledning av det behöriga organet och på grundval av tillämplig lag i den ansökande medlemsstaten. Den behöriga tyska myndigheten deltar i förhandlingen, fastställer identiteten på den person som ska höras och ser till att det tyska rättssystemets grundläggande principer efterlevs. Tilltalade personer ska informeras om sina rättigheter enligt lagen i den ansökande medlemsstaten och enligt tysk processrätt innan förhandlingen inleds. Vittnen och sakkunniga ska informeras om rätten att vägra att lämna bevis eller uppgifter enligt lagen i den ansökande medlemsstaten och enligt tysk processrätt.

4. Avgifter i förfaranden i frågor på privaträttens område

i) Förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande (förordning (EG) nr 1896/2006)

Inom ramen för det europeiska betalningsföreläggandet ska uppgifter lämnas om kostnaderna för delgivning av dokument (artikel 28 a i förordning (EG) nr 1896/2006). Informationen i den europeiska e-juridikportalen (https://e-justice.europa.eu/topics/money-monetary-claims/court-fees-concerning-european-payment-order-procedure/de_sv?GERMANY=&member=1) är korrekt.

Förnyad prövning i enlighet med 1092 § i civilprocesslagen och artikel 20 i förordning (EG) nr 1896/2006:

Ansökan om förnyad prövning enligt 1092 § i civilprocesslagen medför inte några separata domstolsavgifter.

Artikel 21.2 i förordning (EG) nr 1896/2006:

Ansökan om att ett utländskt betalningsföreläggande ska förklaras verkställbart medför inte några separata domstolsavgifter.

ii) Förordningen om ett europeiskt småmålsförfarande (förordning (EG) nr 861/2007)

Avgifterna för det europeiska småmålsförfarandet fastställs i lagen om domstolsavgifter (*Gerichtskostengesetz*, GKG). Det är tvisteföremålets värde som avgör hur stor avgiften blir. Vanligtvis är detta värde samma belopp som skadeståndskravet. De exakta avgifterna anges i den avgiftstabell (*Kostenverzeichnis*, KV GKG) som återfinns som en bilaga till lagen om domstolsavgifter. I punkt 1210 i avgiftstabellen föreskrivs en avgiftssats på 3,0 för förfaranden vid distriktsdomstolen (*Amtsgericht*). Om förfarandet avslutas i förtid sänks avgiftssatsen till 1,0 (punkt 1211 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter).

iii) Direktivet om rättshjälp (direktiv 2003/8/EG)

När det gäller direktivet om rättshjälp (2003/8/EG) är uppgifterna i den europeiska e-juridikportalen korrekta (https://e-justice.europa.eu/topics/taking-legal-action/legal-aid/de_sv, fråga 12). Direktivet gäller även juridisk rådgivning (artikel 3.2 a i direktivet).

iv) Förordningen om makars förmögenhetsförhållanden / förordningen om förmögenhetsrättsliga verkningar av registrerade partnerskap (förordningarna (EU) 2016/1103 och (EU) 2016/1104), Bryssel IIb-förordningen (förordning (EU) 2019/1111), förordningen om underhållsskyldighet (förordning (EG) nr 4/2009), förordningen om skyddsåtgärder (förordning (EU) nr 606/2013)

När det gäller förfaranden enligt förordningarna 2016/1103 (förordningen om makars förmögenhetsförhållanden), 2016/1104 (förordningen om förmögenhetsrättsliga verkningar av registrerade partnerskap), 2019/1111 (Bryssel IIb-förordningen), 4/2009 (förordningen om underhållsskyldighet) och 606/2013 (förordningen om skyddsåtgärder) härrör de handlingar som är föremål för avgifter från bilaga 1 till lagen om domstolsavgifter i familjerättsliga ärenden (FamGKG) och delvis från lagen om domstolsavgifter och notarieavgifter (GNotKG) (för notarieförfaranden och förfaranden som inte rör familje frågor, t.ex. avseende handlingars äkthet).

Förfaranden enligt förordning 2016/1103 och förordning 2016/1104 (förordningen om makars förmögenhetsförhållanden / förordningen om förmögenhetsrättsliga verkningar av registrerade partnerskap) jämförd med lagen om internationella förfaranden avseende makars förmögenhetsförhållanden (IntGüRVG):

När det gäller förfarandet för ansökan om utfärdande av ett intyg enligt 27 § IntGüRVG har en avgift på 17 euro fastställts (punkt 1711 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter i familjerättsliga ärenden, punkt 23808 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter och notarieavgifter). Avgiften för förfarandet enligt 31 § IntGüRVG beträffande en handlings äkthet är 60 euro i enlighet med punkt 15215 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter och notarieavgifter. När det gäller förfarandet för ansökan om förklaringen om verkställbarhet av en notariehandling enligt 4.4 § IntGüRVG tas en avgift på 264 euro ut (punkt 23806 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter och notarieavgifter).

Förfaranden enligt förordning (EU) 2019/1111 (Bryssel IIb-förordningen) jämförd med lagen om internationella familjerättsförfaranden (IntFamRVG):

Avgifterna för förfaranden enligt förordning (EU) 2019/1111 jämförd med lagen om internationella familjerättsförfaranden återfinns i punkterna 1710 och följande i lagen om domstolsavgifter i familjerättsliga ärenden. Utöver dessa avgifter kan även kostnader för tjänster uppkomma i enlighet med punkt 2002 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter i familjerättsliga ärenden.

Förfaranden enligt förordning (EG) nr 4/2009 (förordningen om underhållsskyldighet) jämförd med lagen om underhåll i utlandet (AUG):

När det gäller förfarandena för ansökan om utfärdande av ett intyg enligt 71.1 § AUG tas en avgift på 17 euro ut i enlighet med punkt 1711 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter i familjerättsliga ärenden och punkt 23808 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter och notarieavgifter. När det gäller förfarandena för en ansökan om fastställande av verkställbart innehåll i enlighet med 34.1 § AUG tas en avgift på 66 euro ut i enlighet med punkt 1713 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter i familjerättsliga ärenden. När det gäller förfarandet för ansökan om förklaringen om verkställbarhet av en notariehandling enligt 35.3 § AUG tas en avgift på 264 euro ut (punkt 23806 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter och notarieavgifter).

Förfaranden enligt förordning (EU) nr 606/2013 (förordningen om skyddsåtgärder) jämförd med lagen om europeiska skyddsåtgärder (EUGewSchVG):

Avgifterna för förfaranden enligt förordning (EU) nr 606/2013 jämförd med lagen om europeiska skyddsåtgärder fastställs i punkt 1320 och följande i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter i familjerättsliga ärenden. När det gäller det allmänna förfarandet tas en avgiftssats på 2,0 ut, vilken kan sänkas till 0,5 i enlighet med punkt 1321 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter i familjerättsliga ärenden om hela förfarandet avslutas. Det värde av förfarandet som behövs för att beräkna avgiften fastställs i enlighet med 49 § FamGKG.

När det gäller förfarandet för ansökan om utfärdande av ett intyg enligt 14 § EUGewSchVG har en avgift på 17 euro fastställts (punkt 1711 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter i familjerättsliga ärenden).

v) Förordningen om ett europeiskt förfarande för kvarstad på bankmedel (förordning (EU) nr 655/2014)

Domstolsavgifter:

De avgifter som får tas ut av domstolarna för att verkställa ett beslut om kvarstad enligt förordning (EU) nr 655/2014 fastställs i lagen om domstolsavgifter och lagen om domstolsavgifter i familjerättsliga ärenden. Ovannämnda lagar kan laddas ner och läsas utan kostnad på http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/gkg_2004/gesamt.pdf och <http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/famgkg/gesamt.pdf>.

I förfaranden enligt artikel 5 a i förordning (EU) nr 655/2014:

Avgiftsbeloppet fastställs i varje enskilt fall på grundval av det omtvistade beloppet och den relevanta avgiftssatsen med hjälp av den beräkningsmetod som anges i 34 § GKG och 28 § FamGKG.

a) I normala fall tillämpas en avgiftssats på 1,5 för förfarandet för att erhålla ett europeiskt beslut om kvarstad enligt artikel 5 a i förordning (EU) nr 655/2014, i enlighet med punkt 1410 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter. I vissa fall där förfarandet innebär en mindre arbetsbörda för domstolen tillämpas en reducerad avgiftssats på 1,0 (punkt 1411 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter). Om ett beslut

utfärdas i enlighet med 91a § eller 269.3 § tredje meningen i civilprocesslagen tillämpas normalt en högre avgiftssats på 3,0 (punkt 1412 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter).

Avgiften för förfarandet täcker även ansökningar om rättsmedel för gäldenären i den mening som avses i artikel 33 i förordning (EU) nr 655/2014 för att ett europeiskt beslut om kvarstad ska upphävas eller ändras. När det gäller delgivning med delgivningsbevis, ett rekommenderat brev med mottagningsbevis eller prövning av personal inom rättsväsendet tillämpas en engångsavgift på 3,50 euro per tjänst om samma skede i förfarandet innefattar mer än tio delgivningsärenden eller om delgivning begärs av fordringsägaren (punkt 9002 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om avgifter till exekutionsbiträden, KV GvKostG).

Vid överklaganden tillämpas en avgiftssats på 1,5 (punkt 1430 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter). Om hela förfarandet avslutas genom att överklagandet dras tillbaka reduceras avgiftssatsen till 1,0 (punkt 1431 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter).

Värdet på fordran fastställs i varje mål av domstolen (53 § GKG jämförd med 3 § i civilprocesslagen).

Avgiften tillämpas så snart domstolen har mottagit en ansökan om ett europeiskt beslut om kvarstad eller ett överklagande (6 § GKG).

b) Om en lokal domstol i första instans fattar ett beslut i egenskap av familjedomstol tillämpas normalt en avgiftssats på 1,5 i enlighet med punkt 1420 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter i familjerättsliga ärenden. Om hela förfarandet avslutas utan något slutgiltigt beslut reduceras avgiftssatsen till 0,5 (punkt 1421 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter i familjerättsliga ärenden).

Avgiften för förfarandet täcker även ansökningar om rättsmedel för gäldenären i den mening som avses i artikel 33 i förordning (EU) nr 655/2014 för att ett europeiskt beslut om kvarstad ska upphävas eller ändras. När det gäller delgivning med delgivningsbevis, ett rekommenderat brev med mottagningsbevis eller handläggning av en domstolstjänsteman tas en schablonavgift på 3,50 euro ut per tjänst om samma skede i förfarandet innefattar mer än tio delgivningsärenden eller om delgivning begärs av fordringsägaren (punkt 2002 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter i familjerättsliga ärenden).

Vid överklaganden tillämpas en avgiftssats på 2,0 (punkt 1422 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter i familjerättsliga ärenden). Om hela förfarandet avslutas genom att överklagandet dras tillbaka innan domstolen tagit emot redogörelsen för grunderna till överklagandet reduceras avgiftssatsen till 0,5 (punkt 1423 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter i familjerättsliga ärenden). I andra fall där förfarandet avslutas utan något slutligt beslut tillämpas en avgiftssats på 1,0 (punkt 1424 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter i familjerättsliga ärenden).

Värdet på fordran fastställs alltid på likvärdig grund (42.1 § FamGKG).

Avgiften tillämpas så snart ett villkorslöst beslut om domstolsavgifter har fattats eller när förfarandet har avslutats på annat sätt (11 § FamGKG).

c) När en arbetsdomstol (*Arbeitsgericht*) i första instans fattar ett beslut tillämpas vanligtvis en avgiftssats på 0,4 för förfarandet (punkt 8310 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter). Om ett beslut utfärdas i enlighet med 91a § eller 269.3 § tredje meningen i civilprocesslagen tillämpas normalt en högre avgiftssats på 2,0 (punkt 8311 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter).

Avgiften för förfarandet täcker även ansökningar om rättsmedel för gäldenären i den mening som avses i artikel 33 i förordning (EU) nr 655/2014 för att ett europeiskt beslut om kvarstad ska upphävas eller ändras. När det gäller delgivning med delgivningsbevis, ett rekommenderat brev med mottagningsbevis eller handläggning av en domstolstjänsteman tas en schablonavgift på 3,50 euro ut per tjänst om samma skede i förfarandet innefattar mer än tio delgivningsärenden eller om delgivning begärs av fordringsägaren (punkt 9002 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter).

Vid överklaganden tillämpas en avgiftssats på 1,2 (punkt 8330 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter). Om hela förfarandet avslutas genom att överklagandet dras tillbaka reduceras avgiftssatsen till 0,8 (punkt 8331 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter).

Värdet på fordran fastställs i varje mål av domstolen (53 § GKG jämförd med 3 § i civilprocesslagen).

Avgiften ska betalas så snart ett villkorslöst beslut om domstolsavgifter har fattats eller när förfarandet har avslutats på annat sätt (9 § GKG).

I förfaranden enligt artikel 5 b i förordning (EU) nr 655/2014 och i samtliga förfaranden som rör ansökningar för att begränsa eller upphäva verkställandet av ett beslut om kvarstad:

En avgift på 22 euro tas ut i ett förfarande för att erhålla ett beslut om kvarstad i den mening som avses i artikel 5 b i förordning (EU) nr 655/2014 (punkt 2111 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter). Om kontoinformation begärs under förfarandet höjs avgiften till 37 euro (punkt 2112 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter).

Avgiften för förfarandet täcker även ansökningar om rättsmedel för gäldenären i den mening som avses i artikel 33 i förordning (EU) nr 655/2014 för att ett europeiskt beslut om kvarstad ska upphävas eller ändras.

En avgift på 33 euro tas ut för ansökningar om att upphäva eller begränsa verkställigheten (punkt 2119 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter).

En avgift på 33 euro tas ut för överklaganden som avslås eller ogillas (punkt 2121 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter). Om ett överklagande endast delvis avslås eller ogillas kan domstolen, efter skälighetsöverväganden, minska avgiften med hälften eller besluta att den inte ska påföras.

Avgiften ska betalas så snart domstolen tar emot ett överklagande eller en ansökan om ett europeiskt beslut om kvarstad, eller om att verkställigheten ska upphävas eller begränsas (6 § GKG).

Delgivningskostnader:

De avgifter som får tas ut av exekutionsbiträden för att verkställa ett beslut om kvarstad enligt förordning (EU) nr 655/2014 fastställs i lagen om avgifter till exekutionsbiträden (GvKostG). Ovannämnda lag kan laddas ner och läsas utan kostnad på <http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/gvkostg/gesamt.pdf>.

Avgifter tas ut för delgivning av ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel som utfärdats i Tyskland till banken om ett exekutionsbiträde måste delge det i Tyskland. Om exekutionsbiträdet delger ett beslut om kvarstad personligen tas en avgift på 11 euro ut enligt punkt 100 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om avgifter till exekutionsbiträden, plus exekutionsbitrådets resekostnader enligt följande: 3,25 euro upp till 10 km, 6,50 euro mellan 10 km och 20 km, 9,75 euro mellan 20 km och 30 km, 13 euro mellan 30 km och 40 km samt 16,25 euro över 40 km (punkt 711 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om avgifter till exekutionsbiträden). Om exekutionsbiträdet delger beslutet på annat sätt påförs en avgift på 3,30 euro (punkt 101 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om avgifter till exekutionsbiträden). Postavgifter debiteras fullt ut vid delgivning med delgivningsbevis (punkt 701 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om avgifter till exekutionsbiträden). Ett enhetsbelopp på 20 % av avgifterna för varje uppdrag tas ut för att täcka övriga kontantutgifter, men inte lägre än 3,00 euro och inte högre än 10,00 euro (punkt 716 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om avgifter till exekutionsbiträden).

Detta gäller i de fall där den domstol som utfärdade det europeiska beslutet om kvarstad i Tyskland delger gäldenären beslutet på initiativ av borgenären med hjälp av ett exekutionsbiträde.

vi) Europeiska förordningen om insolvensförfaranden (förordning (EU) 2015/848)

Anmälan av en fordran i ett insolvensförfarande enligt artikel 53 i förordning (EU) 2015/848 medför inte någon kostnad om fordran inges inom den tidsfrist som domstolen fastställt i beslutet om att inleda förfarandet, i enlighet med 28 § i insolvenslagen (InsO). Denna period ska vara minst två veckor och högst tre månader. Det kommer emellertid fortfarande att vara möjligt att anmäla en fordran efter denna period, förutsatt att det slutliga borgenärssammanträdet ännu inte har ägt rum. I sådana fall ska borgenären stå för kostnaderna för handläggningen av den fordran som lämnades in efter att fristen löpt ut. För att reglera dessa kostnader tar domstolen ut en avgift på 22 euro i enlighet med punkt 2340 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter. Avgiften ingår inte i de domstolskostnader som är nödvändiga för insolvensförfarandet och som ska betalas från insolvensboet i enlighet med 53 § och 54 § i insolvenslagen. Den ska betalas av den borgenär som anmälde fordran efter periodens utgång och därmed orsakade ytterligare arbetsbörda för handläggningen (33 § GKG jämförd med 177.1 § andra meningen i insolvenslagen).

vii) Europeiska arvsförordningen (förordning (EU) nr 650/2012)

När det gäller förfaranden enligt förordning (EU) nr 650/2012 (den europeiska arvsförordningen) ska avgifter betalas i enlighet med lagen om domstolsavgifter och notarieavgifter.

Avgifterna för förfarandet för ansökan om utfärdande av ett europeiskt arvsintyg återfinns i punkt 12210 och följande i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter och notarieavgifter. Det transaktionsvärde som behövs för att beräkna avgifterna fastställs i enlighet med 40 § i lagen om domstolsavgifter och notarieavgifter och motsvarar i allmänhet egendomens värde.

viii) Förordningen om en europeisk exekutionstitel (förordning (EG) nr 805/2004)

Ansökningar om utfärdande av intyg:

En avgift på 22 euro tas ut i enlighet med punkt 1513 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter för utfärdande av ett intyg enligt artiklarna 9.1, 24.1, 25.1, 6.2 och 6.3 i förordning (EG) nr 805/2004 och för utfärdande av ett intyg enligt 1110 § i civilprocesslagen.

Ansökningar om rättelse eller återkallelse:

Ansökningsförfaranden enligt artikel 10.1 i förordning (EG) nr 805/2004 medför inte några domstolsavgifter. En avgift tas endast ut för ett överklagande, och då endast om överklagandet avslås eller avvisas. I sådana fall uppgår avgiften till 66 euro enligt punkt 1523 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter.

Ansökningar enligt artiklarna 21 och 23 i förordning (EG) nr 805/2004, 1084 § i civilprocesslagen:

Avgiften för förfaranden för ansökningar om att avsluta, avslå, vilandeförklara eller begränsa verkställigheten i enlighet med 1084 § i civilprocesslagen är 33 euro (punkt 2119 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter).

ix) Bryssel Ia-förordningen (förordning (EU) nr 1215/2012)

Utfärdande av intyg enligt 1110 § i civilprocesslagen (artiklarna 53 och 60 i förordningen):

En avgift på 22 euro tas ut enligt punkt 1513 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter och punkt 23805 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter och notarieavgifter för utfärdande av intyg enligt 1110 § i civilprocesslagen.

Vägran av erkännande enligt 1115 § i civilprocesslagen (artiklarna 45 och 47 i förordningen):

Avgiften för förfarandet för ansökningar om vägran av erkännande är 264 euro (punkt 1510 i avgiftstabellen i bilagan till lagen om domstolsavgifter).

5. Elektroniska betalningsmetoder

Alla avgifter som tas ut av domstolarna kan betalas genom en banköverföring inom Sepa-området. Domstolarnas kassaavdelning har ett särskilt bankkonto för detta ändamål.

6. Underrättelse om tidig användning av det decentraliserade it-systemet

Det finns inga planer på att använda det decentraliserade it-systemet i ett tidigt skede.

7. Underrättelse om tidig användning av videokonferenser i frågor på privaträttens område

Tyskland kommer att tillämpa artikel 5 i digitaliseringsförordningen från och med den 1 oktober 2024.

8. Underrättelse om tidig användning av videokonferenser i frågor på det straffrättsliga området

Det finns inga planer på att använda videokonferenser på det straffrättsliga området i ett tidigt skede.

■ Senaste uppdatering: 14/04/2026

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.